

П-ство, като имаше предлогъ да са намѣсе въ българскитѣ дѣла, рѣши са да потѣпчи партіитѣ за да приготви новото покореніе. Примѣрътъ на Цимисхія небѣше забравенъ, а този предлогъ бѣ Мичевътъ сынъ Іоаннъ, който са нарече Асѣнъ. Причина за намѣса намѣри и татарскійтъ кнезь Ногай, който и не са забави да нападне България откъмъ Добруджа, и безмалко тѣзи страна щѣше да остане въ неговы рѣцѣ, ако не бѣше издѣзълъ на срѣщаму Свято-славъ, сынъ старого Тертера, какъто ще видимъ въ слѣдущия періодъ.

Съ имената на царьетѣ отъ Асѣнева домъ, — третій подиръ двата онѣзи, които до 1019 год. управяхъ съ успѣхъ първото българ. царство, — ный тукъ ще дадемъ имената и на петтимата отбрани воеводы, които са борихъ за независимостта българска въ періода на междуцарствіето (1019—1186) и отъ които нѣкои достигнахъ да са облѣкжтъ и съ царска власть ⁽³⁰⁾. Таквызи бѣхъ въ разны времена:

- 24) Константинъ Діогенъ.
- 25) Долѣнъ или Деліанъ.
- 26) Тихоміръ.
- 27) Алузіанъ.
- 28) Петъръ II Бодинъ.

А слѣдъ тѣхъ иджтъ царьетѣ:

- 29) Асѣнъ или Ясѣнъ до 1196.
- 30) Петъръ III, братъ му, до 1196.
- 31) Іоаннъ I Асѣнъ до 1207.
- 32) Борилъ или Борисъ III до 1217.
- 33) Іоаннъ II Асѣнъ до 1241.
- 34) Каломанъ I до 1245.

⁽³⁰⁾ Гл. истор. § 31, стр. 184; и пакъ — періодъ IV, стр. 190. —